

Venceslav Winkler:

Romarska.

*Zemlja vsa v veseli pesmi trepeta,
ognje že prižgali so povsod,
mi pa čakamo Marijo, Jezusa,
bomo z Njima šli na božjo pot!*

*Dolga cesta — z Njima steza kratka
kot od nas pa tjakaj do soseda.
Težko breme — kakor pesem sladka,
če Marija, Jezus nas pogleda.*

*Pojdemo na tisto božjo pot,
kjer je konec črnega sveta,
pojdemo, kot roma reven rod,
ki bi rad vsaj košček božjega neba.*

Vaš prijateljček.

(Nadaljevanje.)

Nekega četrtega popoldne so peljali Gvidona in njegovega brata v novi cirkus. Ko so mladi akrobati izvajali točko za točko, je Gvidon sanjal in se s kolmci naslanjal na rob lože.

Ko je bila neka točka pri kraju, ga je vzgojiteljica vprašala: »Gvidon, kaj si pa zdaj premišljeval?«

»O gospodična, poskušal sem prešteti, koliko je todle okoli nas otrok in odraslih, in koliko je med njimi takih, ki dobrega Jezusa ljubijo. Veste, jutri bom pri sv. obhajilu molil za vse cirkusarje.«

Pri tej besedi naj vam povem lepo zgodnico o malem Hugonu iz cirkusa Tom Tim Pus, cirkuškem otroku, ki ga je Gvidon spreobrnil l. 1928, morda prav s svojim obhajilom, ki ga je daroval za »cirkusarje«. Le dobro poslušajte, kajti ta zgodba je med Gvidonovimi ena najlepših!

Hugon je bil mlad Italijanček. Starši so ga zapustili in tako je bil prodan neki družbi akrobatov. Pa naj vam kar sam pove svojo zgodovino: